

12. La alocarea de cote cu titlu gratuit pentru consumul de căldură, se încalcă directiva privind comercializarea, Documentul de orientare nr. 2 și Documentul de orientare nr. 6 în cazul în care în cadrul evaluării se ține seama de sursa de căldură care produce căldura consumată?
13. Decizia 2013/448/UE a Comisiei este nevalidă și incompatibilă cu articolul 290 TFUE și cu articolul 10a alineatele (1) și (5) din directiva privind comercializarea pentru motivul că modifică metoda de calcul stabilită la articolul 10a alineatul (5) al doilea paragraf literele (a) și (b) din directiva menționată prin faptul că exclude din baza de calcul emisiile care sunt cauzate de incinerarea gazelor reziduale și de producerea de căldură și energie electrică în instalații de cogenerare, în pofida faptului că alocarea cu titlu gratuit a cotelor este permisă în acest sens în temeiul articolului 10a alineatele (1) și (4) din directiva privind comercializarea și al Deciziei 2011/278/UE a Comisiei?
14. Căldura măsurabilă sub formă de abur provenit dintr-o instalație SCE care este livrat unei rețele de abur cu mulți consumatori de abur, dintre care cel puțin unul nu este o instalație SCE, trebuie să se considere că reprezintă o subinstalație a căldurii de referință potrivit articolului 3 litera (c) din Decizia 2011/278/UE a Comisiei?
15. Prezintă relevanță pentru răspunsul la a paisprezecea întrebare:
- a) aspectul dacă rețeaua de abur aparține celui mai mare consumator de abur din rețea și consumatorul respectiv este o instalație SCE,
  - b) ponderea din căldura totală livrată rețelei de abur care este utilizată de cel mai mare consumator,
  - c) numărul furnizorilor și al consumatorilor de abur care există în rețeaua de abur,
  - d) aspectul dacă există incertitudine cu privire la persoana care a produs căldura măsurabilă pe care o dobândesc consumatorii de abur respectivi și
  - e) aspectul dacă modul de repartizare a aburului utilizat în cadrul rețelei fi modificat astfel încât o serie de consumatori de abur care nu sunt instalații SCE să intre în rețea sau utilizarea de către consumatorii deja existenți care nu sunt instalații incluse în SCE să crească?
16. Dacă răspunsul la a paisprezecea întrebare depinde de împrejurările fiecărui caz, care sunt împrejurările cărora trebuie să li se acorde o importanță specială?

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO 2003, L 275, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 10, p. 78)

⁽²⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2011, L 130, p. 1)

⁽³⁾ Decizia 2013/448/UE a Comisiei din 5 septembrie 2013 privind măsurile naționale de punere în aplicare pentru alocarea tranzitorie cu titlu gratuit a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO 2013, L 240, p. 27).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Augstākā tiesa (Letonia) la 22 aprilie 2015 – Aleksej Petruhhin

(Cauza C-182/15)

(2015/C 205/31)

Limba de procedură: letona

Instanța de trimitere

Augstākā tiesa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Aleksei Petruhhin

Pârâtă: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 18 primul paragraf și articolul 21 alineatul (1), ambele din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că, în cazul extrădării unui cetățean al oricărui stat membru al Uniunii Europene către un stat care nu este membru al Uniunii Europene, în temeiul unui acord privind extrădarea, încheiat între un stat membru și o țară terță, trebuie să se asigure același nivel de protecție precum cel oferit unui cetățean din statul membru în cauză?
- 2) În aceste circumstanțe, instanța din statul membru căruia i s-a solicitat extrădarea trebuie să aplice condițiile de extrădare prevăzute de statul membru al Uniunii Europene al cărui cetățean este persoana în cauză sau pe cele ale statului membru în care persoana respectivă are reședința obișnuită?
- 3) În cazurile în care extrădarea trebuie efectuată fără a se ține seama de nivelul special de protecție prevăzut pentru cetățenii statului căruia i s-a solicitat extrădarea, acest stat trebuie să verifice respectarea garanțiilor prevăzute de articolul 19 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și anume, faptul că nimeni nu poate fi extrădat către un stat unde există un risc serios de a fi supus pedepsei cu moartea, torturii sau altor pedepse sau tratamente inumane sau degradante? O astfel de verificare se poate limita la constatarea faptului că statul care solicită extrădarea este parte contractantă în cadrul Convenției împotriva torturii sau trebuie examinată situația de fapt, avându-se în vedere evaluarea respectivului stat, efectuată de organele Consiliului Europei?

Recurs introdus la 27 aprilie 2015 de Tarif Akhras împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 12 februarie 2015 în cauza T-579/11, Tarif Akhras/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Tarif Akhras (reprezitanți: S. Millar, S. Ashley, solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, barrister)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

Recurentul solicită Curții:

- anularea în parte a Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) pronunțată la 12 februarie 2015 în cauza T-579/11, Tarif Akhras/Consiliul Uniunii Europene;
- anularea măsurilor contestate în cauza T-579/11, luate la 23 martie 2012 și ulterior, în măsura în care se aplică recurentului;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedura de recurs și în cea desfășurată în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurentul invocă două motive.

În primul rând, Tribunalul ar fi comis o eroare de drept considerând că Consiliul avea dreptul să aplice prezumția că recurentul a beneficiat de pe urma regimului și/sau a furnizat sprijin acestuia și nu ar fi aplicat criteriul adecvat, și anume dacă faptele dovedite constituie o serie de indicii suficient de specifice, precise și coerente care permit să demonstreze că recurentul a beneficiat de pe urma regimului și/sau a furnizat sprijin acestuia.